

Cornelis (Cees) van der Burg is geboren op 7 juni 1905 in Lho Seumawe, Sumatra, NOI.

Hij volgde in Amsterdam de MTS (de latere HTS), de suikerschool, chemie en werktuigbouw. Vervolgens kwam hij te werken bij de PTT.

Hij werkte van 1928 tot 1934 op zendstation Malabar. Hij heeft meegewerkt aan de ontwikkeling van de lange golf zender van Ir. Dr. C.J. de Groot die tussen 1923 en 1925 de eerste radio telegrafie verbinding maakte van Indonesië met Nederland. In die tijd een prestatie van wereldniveau. Hij was ook betrokken met de ontwikkeling van de korte golf telegrafie zender Rantja Ekek, die na 1925 furore maakte. Van 1934 tot 1936 was hij in Batavia hoofd insulaire verbindingen. Tijdens zijn verlof in 1936 bracht hij een bezoek aan Radio Kootwijk, waar in 1923 de signalen ontvangen werden van zendstation Malabar. Van 1937 tot 1943 werkte hij in Bandung, gedeeltelijk bij het radiolaboratorium Rantja Ekek en gedeeltelijk bij andere radio zend en -ontvangst plekken op de Bandungsehoogvlakte. Later werd hij de baas bij de PTT.

Samen met zijn broer Jan van der Burg was hij enthousiast radioamateur. Jan van der Burg heeft in het ondergrondse verzet gezeten is gepakt en onthoofd. Alle zendamateurs waren burgerdienstplichtig geworden en vrijgesteld van militaire dienst. Aangezien alle waarnemingen direct doorgegeven werden aan het militaire commando luchtverdediging, waren zij echter min of meer onder direct bevel van het militaire apparaat gebracht.

Van der Burg was in Soerabaja chef administrateur van de Radio waarschuwingdienst van de Luchtbeschermingsdienst LBD. De LBD-waarschuwingdienst was langzamerhand operatief geworden. Uit oefeningen van de gehele LBD-organisatie bleek dat de radioposten en de centrale post bij eerste oproep snel in bedrijf waren. Wegens toename van het personeel werd voor rayon Oost-Java aan de Palmenlaan te Soerabaja een kantoor voor personeelszaken ingericht onder leiding van de heer v.d. Burg (BPM).

Na de capitulatie werd van der Burg als burger geïnterneerd in Kamp 15^e Bataljon in Bandung. Daar heeft hij een radio-ontvanger gebouwd waardoor het kamphoofd op de hoogte bleef van de vorderingen van de geallieerden. Voor veel van de scouts was hij een oude bekende omdat veel scouts actief waren in de Luchtbeschermingsdienst. Hij werd in het kamp bekeerd tot scouting en bleek een enthousiast en kundig leider. Hij liet zijn titel mijnheer vervangen door Oubaas. Toen hij overgeplaatst werd naar kamp Baros 6 nam oubaas Johannes Ligtvoet zijn rol over. De stam kon daarna niet heel veel doen omdat veel leden zwaar corvee moesten doen. Er werden wel een aantal bijeenkomsten georganiseerd met lezingen.

Baros 6 was één van de interneringskampen in Tjimahi. Dit kamp lag in het zuidelijk stadsdeel van Tjimahi, aan weerszijden van de Barosweg. Cees ging erheen op het moment dat alle vrouwen verplaatst werden naar het Bloemenkamp in Bandjoebiroe en het kamp een

jongenskamp werd. In dit kamp waren ruim duizend jongens van 11 tot 20 jaar samen met enkele honderden volwassenen opgesloten. Dit kamp was het enige in Nederlands Indië dat voor verreweg het grootste deel bestond uit jongeren, waarvan de jongsten 11 jaar waren. Het kamp bestond uit een groot aantal huisjes/barakken met ieder 10-12 jongens. Het was waarschijnlijk een van de meest humane kampen. Een gelukkige omstandigheid voor dit kamp was het relatief grote aantal leraren, jeugdleiders en predikanten die in staat waren goed leiding te geven. In 1990 verscheen het boek Jongenskamp Baros 6, Tjimahi 1944-1945 door Dick van Engelenburg waarin het leven in het kamp beschreven wordt.

In het kamp werden scoutingactiviteiten aangeboden aan de jongens. In het jongensblok aan de Willemstraat was een welpenhorde met 26 welpen onder leiding van Akela-Hopman Gijsbert van der Heide, Baloe Simons en Grijsbroer Smits. De ouderen in het kamp die scout waren en in het kamp mogelijk ook leiding gaven, vormden samen de Prins Bernhard Stam. Oubaas van der Burg werd in dit kamp ook weer actief bij de ondergrondse Scoutinggroep.

Na de capitulatie moest hij verder werken op het radiolaboratorium. Hij zette een project op in Nieuw Guinea om de telecommunicatie in Hollandia van de grond te krijgen.

Cees van der Burg werd onderscheiden met Ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw voor datgene wat hij had ontwikkeld in Nieuw Guinea. Eenmaal met pensioen werd hij begin 1961 gevraagd voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst te komen werken voor 5 jaar, hetgeen voor hem een zeer interessante tijd moet zijn geweest. Hij kon en mocht over zijn wederwaardigheden niet praten.

Cees (Oom Cees) heeft zijn levenservaringen opgeschreven, deze is in het bezit van zijn kinderen. Hij is overleden op 10 januari 2001 in Den Haag. Hij was toen 95 jaar oud.

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[NAAM \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Baros 6 \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Bandoeng \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Unieke foto's van zendstation Malabar - Cees van der Burg \(1928-1943\) \(holechistorie.nl\)](#)

[www.film-radio-tv.nl/pdf/frtv-1.pdf \(film-radio-tv.nl\)](#)

[Cornelis \(Cees\) van der Burg \(1905-2001\) » Familieboek Ort » Genealogie Online](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.